

FIETSVAKANTIE HEREN A – LES ALPES

Van zondag 16 juli t.e.m. zaterdag 22 juli 2017 vertoefden een aantal A-renners in de Alpen voor hun jaarlijkse fietsvakantie. Hotel Lancheton in Saint-Julien-Mont-Denis (nabij Saint-Jean-de-Maurienne) verwelkomde 11 BLOSOM-leden en 2 gastrensters. Verschillende Alpengolfs werden bedwongen: o.a. Col de la Croix-de-Fer, Col de la Madeleine, Col du Mollard, Col du Chaussy, Col du Glandon, La Toussuire en het legendarische tweeluik Col du Télégraphe en Col du Galibier.

Foto's en commentaren staan gepubliceerd op het Forum onder "Algemeen" >> "BLOSOM in de Alpen". Het relaas van de 'koningsrit' leest u hieronder.

(Tekst: Tim Fievez)

Afstand: 126km

Rijtijd: 5u42

Gemiddelde: 22.1 km/u

Hoogtemeters: 3639m volgens de ene, 4497m volgens de andere

Aanwezig: Gerrit, Boris, Gunter, Florent, Bart C, Johan, Bart B, Hanne, Robin en Tim

(de anderen reden een alternatieve rit)

Het gezelschap v.l.n.r.: Bart B, Bart C, Gunter, Hanne, Jonathan, Florent, Tim, Robin, Gerrit V, gast Nathalie, Boris, gast Sara Fletcher en Johan DH

Géén Blosom fietsvakantie is compleet zonder koninginnenrit, die dit jaar gezien de datum (21 juli, onze nationale feestdag) uitzonderlijk omgedoopt tot koningsrit.

Op het programma stond een 125km lange, loodzware rit met 1 col van eerste categorie en 2 cols buiten categorie. De opwarming was de Col du Chaussy, een klimmetje van 13.1km aan 8% gemiddeld. Daarna volgde de Col du Glandon, 20km aan 7.3% maar vooral 2 moordende slotkilometers aan 11% gemiddeld. Van de top van de Glandon werd direct doorgestoken naar de Col de la Croix-de-Fer, 2km aan 6% op 2000m hoogte. Als uitsmijter was er de slotklim naar La Toussuire bekend als aankomst uit de Tour de France. 19km aan 6% gemiddeld.

De aandachtige lezer onder u zal gemerkt hebben dat we dit jaar iets minder ambitieus waren dan vorig jaar toen we de Marmotte (180km, 5000hm) reden. Maar als A-rijders moeten we meegaan met de trends in het moderne wielrennen en daarbij horen nu eenmaal kortere en meer pittige ritten © .

Met een stevig ontbijt achter de kiezen was het tijd om de bandendruk nogmaals na te kijken en de kettingen te smeren. Om 8u10 (het is vakantie nietwaar?) bolden 9 mannen en 1 vrouw onder de stenen vertrekboog van Hotel Lancheton richting de voet van Col du Chaussy.

Het weer was perfect. Een blauwe hemel met hier en daar een wolkje en een aangenaam temperatuurtje.

De Chaussy werd aangesneden via “les Lacets de Montvernier”, een andere klim die naam maakte in de Tour omwille van de vele haarspeldbochten. Zoals de traditie het wil, werd er vanaf de eerste hellende kilometer “gekoerst” voor de bollentruï. Op de Chaussy wist Gerrit het maximaal aantal punten te sprokkelen voor Bart B en Boris. En net zoals die andere traditie het wil, werd er boven uitgebreid tijd gemaakt om allemaal samen een colaatje of 2 te nuttigen om terug aan te sterken.

De volgende klim was de Glandon en Croix-de-Fer. Gezien zijn lengte was koersen hier minder aan de orde en werd het vooral een kwestie van doseren. Boris wist hier het maximaal aantal punten weg te kapen. Boven op de Croix-de-Fer werd duidelijk dat het weer aan het omslaan was. De hemel toonde zich steeds grauwer en boven wachten leek niet echt een goed plan omwille van een strakke koude wind. De obligate café-stop werd dan maar iets lager, in het dal, georganiseerd.

De café-stop werd onze lunchstop en al snel werden we geconfronteerd met de harde realiteit van het leven in de bergen. Er was slechts pasta voorradig voor 6 personen... De anderen werden daarmee verplicht om het andere beproefde krachtvoer voor renners te bestellen: de fondue Savoyarde! (grapje, het werd een pizza).

Met dat stevig bodempje in de maag werd de slotklim naar La Toussuire aangevat. Ook hier wist Boris zich als eerste naar boven te hijsen en verzekerde hij zich van de bolletjestruï. Het weer was ondertussen compleet omgeslagen en verschillende buien streken neer op de flanken van La Toussuire. Afdalen in zo'n weer leek ons niet ideaal en dus verkozen we de gezelligheid van een Franse “Stübe”. De betere dalers onder ons waagden zich zelfs aan de blonde van het vat om zo hun dalerskunsten nog meer in de verf te zetten.

Ondanks het mindere weer geraakte iedereen veilig en wel beneden en terug in het hotel. Bart en Robin, die vroeger waren afgedraaid hadden het wel droog kunnen houden.

De aperitief, verzorgd door Bart C, werd ondanks het regenweer zeer gesmaakt. Het avondeten iets minder...

